

Fredagsmys med Ebbot och rappt storband

HAPARANDA Norrbotten Big Band försätter att jobba med artisteliter.

I fredags hade det maffiga kollektivet turnépremiär på Folkets hus för show med sångaren Ebbot Lundberg som publikt skyltfönster.

Mötet frälser.

Ebbot Lundberg är en frontman av internationellt snitt, mest känd som galjonsfigur i elastiska rockbandet Soundtrack of Our Lives.

Gärna scenutstyrd i kaftan, är Ebbot en välbehövlig färgklick i ett svenskt musikliv där nedtonad är norm i coola kretsar.

Men han har en stilla auktoritet som passar lika bra för övervintrade hippies som blek indiepublik.

Född 1966, är Lundberg en son av många musikaliska influenser och man vet liksom aldrig vad han ska hitta på härnäst. Detta

färgar fredagskvällen, som bjuder på många oväntade vändningar. Ebbot Lundberg rör sig på scenen som om han befann sig i sitt eget vardagsrum.

Införlivas

Med varm övertygelse sjunger han för och småpratar med en salong som snabbt införlivas i framställningen.

Soundtrack-klassikern Galaxy Gramophone är en tidig höjdpunkt i program-

met med text som kunde beskriva aftonens aktion. Norrbotten Big Band är en galaktisk grammofon, en kosmisk jukebox.

En kosmisk jukebox

Musikaliska kliv

Ebbot lägger i en slant och så bjuds ett fint arrangemang av Hoagy Carmichaels Hong Kong Blues. Ytterligare ett par spann köper en obetalbar version av skräckpunkarna Misfits

Charmtroll. Lurvige Ebbot Lundberg ägde scenen under fredagskvällens bjudning med Norrbotten Big Band på Folkets hus.

Foto: Lasse Stenman

rassliga Hollywood Babylon.

De musikaliska kliven är djärva, men kompassen är kalibrerad. Kvällens grå

eminens är orkesterledaren, arrangören och saxofonisten Håkan Broström. Håkan leder sitt band med samma självklarhet som

Ebbot Lundberg frontar spontanitet.

Kombinationen är nära nog perfekt, med lika delar sofistikerad och

Lasse Stenman

lasse.stenman@haparandabladet.se

070-667 35 37

De är tvättäkta gränsvandrare

TORNEÅ En ledare om flerspråkighet i denna publikation utlöste här omveckan ett intensivt meningsutbyte på tidningens websida.

Äkta paret Esa Rautiainen och Elina Söderström i systerstaden är språkliga pragmatiker och lever som de lär.

En nationsgräns behöver inte vara mer än ett streck på en karta. I varje fall inte för medborgare som inser möjligheterna som öppnar sig i kraftzonen mellan två grannländer.

– Varför inte ta russen ur kakan, frågar Rautiainen.

Svennar och finnar gör klokt i att bejaka det man gillar hos varandra, snarare än att söka konflikt i varandet.

Familjen Rautiainen slash Söderström driver vandrarhem i Torneå och är beroende av både finska och svenska kunder för utkomsten.

Vid sidan av den verksamheten är Elina Söderström landskapsarkitekt

med eget företag och uppdrag på bägge sidor om gränsen.

Färgad

Esa Rautiainen är en lutt-rad och rastlöst resande musikanter som hittat sin hamn.

– Torneå är perfekt. Vi har verkat så länge i Sverige att vi inte vill flytta allför långt in i Finland, skrattar han.

Faktum är att musiken fungerat som en överbryggande kraft för honom. Den nedärvda finska molltraditionen har fått stänk av svensk dur.

– Det är något som jag brukar få höra av mina finska spelkompisar, berättar Esa.

Elina Söderström musicerar också – hon sjunger i flera av makens projekt. Yin och yang.

Piratspelningar

Paret har sannerligen full kalender. Vid sidan av brödjollen håller man flera musikaliska grytor kokande samtidigt.

Finska eller svenska kan kvitta. Esa Rautiainen och Elina Söderström tar seden dit man kommer. För en tid sedan belönades det äkta paret med hedrande utmärkelsen Årets Nordianer av Föreningen Norden i finska Lapplands län.

Foto: Lasse Stenman

Rautiainen har exempelvis komponerat egna sånger till det stora teaterprojektet om Bottenvikspiraten Isak Mustaparta som genomfördes i gränslandet häromåret.

Den musikaliske Mustaparta har fått eget liv, med två fullängdsskivor sånger och shower av varierande storlek.

Paret har också turnerat

med en föreställning för barn, där två ekorrar reser omkring i den nordliga sjörövarens hatt. Musiken och tematiken har rönt stor uppskattning i både Sverige och Finland och man har många bokningar under sommaren.

Annan visa

– Vi anpassar programmet till sammanhanget, förkla-

rar Elina Söderström. Vi kan sjunga på svenska eller finska, men också växla mellan språken i samma sång.

Tillsammans med bland andra urstyre gitarristen Anders Färdahl har man i dagarna lagt sista handen vid en skiva med nordiska visor. Här opererar man mycket nära det musikaliska hjärtat.

Det är en platta där Carl Mikael Bellman möter Tapio Rautavaara och klassikerna samsas med nyskrivet material. En inledande monolog på meänkieli kan följas av verser på finska med svensk refräng.

Ganska likt livet i gränstrakt, alltså.

Lasse Stenman

lasse.stenman@haparandabladet.se

070-667 35 37